

Του **Πάνου Παπανικολάου***

Δεν θα έριχνα κάποια δεύτερη ματιά στο κείμενο του Γ.Σ., στελέχους του ΠΑΜΕ Υγείας («Ρ» 1/6/2018, [εδώ](#)) αν η ουσία του ήταν μόνο οι τετριμμένες μπουρδολογίες που αναμασά ενάντια στο ΝΑΡ ο συγκεκριμένος προπαγανδιστικός μηχανισμός αμετανόητων ζολωτοζαννετάκηδων Περισσού εδώ και 29 χρόνια, από τότε που η τότε πλειοψηφία στην ΚΕ του ΚΚΕ είχε αποφασίσει να συνιδρύσει μαζί με την ΕΑΡ του Λεωνίδα Κύρκου και μαζί με το ΚΟΔΗΣΟ τον «Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου» και αμέσως στην συνέχεια να συγκυβερνήσει με την ΝΔ και με το ΠΑΣΟΚ.

Εδώ όμως προκύπτουν δύο πολύ συγκεκριμένα πρακτικά ερωτήματα που έχουν να κάνουν με επείγοντα θέματα του κινήματος στα δημόσια νοσοκομεία τις αμέσως προσεχείς μέρες.

Στις 12 Γενάρη 2018 τόσο το Σωματείο Εργαζομένων του Αττικού νοσοκομείου και η ΕΙΝΑΠ (που ο Γ.Σ. επικαλείται τις ιδιότητές του ως μέλος των διοικήσεών τους) όσο και η ΟΕΝΓΕ είχαν συμμετάσχει στην πανελλαδική απεργία ενάντια στο μνημονιακό νομοσχέδιο της «3ης αξιολόγησης» που μεταξύ άλλων περιείχε και την αισχρή διάταξη περί περιορισμού του απεργιακού δικαιώματος. Όλα τα σωματεία και οι ομοσπονδίες που είχαν πρωτοστατήσει σε εκείνη την απεργία το έκαναν παρά την προκλητική αδράνεια που είχαν τότε επιδείξει οι ηγεσίες ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και είχαν μάλιστα ασκήσει έντονη κριτική στις ηγεσίες αυτές για την συγκεκριμένη στάση τους. Τώρα εν όψει του νέου μνημονιακού πακέτου μέτρων της «4ης αξιολόγησης» που προβλέπεται να έρθει στην βουλή μέσα στο δεύτερο δεκαήμερο του Ιούνη ΠΟΙΑ ακριβώς θα είναι η στάση του ΠΑΜΕ Υγείας και γενικότερα του ΠΑΜΕ ; θα είναι η συνεπής αγωνιστική στάση που είχε επιδείξει τον Γενάρη, ή είμαστε μπροστά σε «στροφή» (λαϊκιστί «κωλοτούμπα»);

Γιατί τόσο ο Γ.Σ. όσο και άλλοι από το ΠΑΜΕ που αρθρογραφούν αυτές τις μέρες σε έντυπα και σάϊτς αφήνουν υπονοούμενα πως περίπου «χωρίς ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ δεν μπορούμε να καλούμε τον κόσμο να απεργεί». Τι θα κάνει ακριβώς το ΠΑΜΕ Υγείας και γενικότερα το

ΠΑΜΕ αν οι ηγεσίες ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ δεν αποφασίσουν να προκηρύξουν κατά την ψήφιση του νέου μνημονιακού νομοσχεδίου μια νέα «μέρα εθνικής δράσης της κοινωνικής συμμαχίας»; Η Συνέλευση Αγώνα και η Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων προτείνουν από τώρα : πανεργατική απεργία 12 Ιούνη με προοπτική κλιμάκωσης. Άρα ας πάρει θέση πάνω σε αυτό το άμεσο ερώτημα το ΠΑΜΕ, και ας μην κρύβεται πίσω από τετριμμένα υβρεολόγια παλαιάς κοπής ενάντια στο ΝΑΡ και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Πριν λίγες εβδομάδες (στις 10 Μάη συγκεκριμένα) είχε πραγματοποιηθεί μετά από πρόσκληση του σωματείου του «Ευαγγελισμού» σύσκεψη 20 (είκοσι) σωματείων νοσοκομείων από Αθήνα – Πειραιά. Στην σύσκεψη αυτή συμμετείχαν τόσο το Σωματείο του Αττικού όσο και η ΕΙΝΑΠ (των οποίων την ιδιότητά του ως μέλος των διοικήσεών τους επικαλείται ο Γ.Σ.). Η σύσκεψη αυτή είχε συγκληθεί πρακτικά με πρωτοβουλία των συναγωνιστών του ΠΑΜΕ, και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΛΑΕ είχαμε άμεσα ανταποκριθεί και είχαμε χαιρετίσει αυτήν την πρωτοβουλία. Η λογική ήταν συντονισμός σωματείων από τα κάτω ΧΩΡΙΣ τους περιορισμούς και τις γραφικότητες που επιβάλλουν οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ΠΟΕΔΗΝ, ΑΔΕΔΥ κλπ. Τώρα λοιπόν τι κάνουμε, αγαπητοί/ές συναγωνιστές/ριες του ΠΑΜΕ Υγείας; το συγκεκριμένο πόνημα του Γ.Σ. είναι «στροφή» ή «λευκή πετσέτα» ή «κωλοτούμπα» ΚΑΙ όσον αφορά τον συγκεκριμένο συντονισμό σωματείων στην δημόσια περίθαλψη; π.χ. στο σωματείο του νοσοκομείου Νίκαιας όπου κατά τις τελευταίες αρχαιρεσίες υπήρξε άνοδος της ΑΡΣΥ αλλά και του ΠΑΜΕ και όπου προκύπτει πλειοψηφία στο νέο ΔΣ ΥΠΕΡ της συμμετοχής στον συντονισμό αυτόν με κριτική στην ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ από αγωνιστικές θέσεις, ΤΙ ακριβώς θα πούμε; «Ξέρετε στις 10 Μάη είχε μεν γίνει η πρώτη σύσκεψη συντονισμού με συμμετοχή 20 σωματείων και της ΕΙΝΑΠ, καθώς και συνδικαλιστών από άλλα σωματεία που θα μετέφεραν την πρόταση και στα δικά τους σωματεία, έγινε μια πρώτη κοινή αγωνιστική δράση αυτού του συντονισμού σωματείων στις 23 Μάη αλλά τώρα δυστυχώς κλείσαμε γιατί τα αναίρεσε όλα ο Γ.Σ. με βαρυσήμαντο μανιφέστο στον Ριζοσπάστη 1 Ιούνη» ;

Ας απαντήσει άμεσα και ξεκάθαρα η ηγεσία του ΠΑΜΕ Υγείας στα δύο παραπάνω σαφέστατα ερωτήματα. Οι εργαζόμενοι στην δημόσια περίθαλψη και γενικότερα οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, η νεολαία έχουν καυτά προβλήματα που διαρκώς οξύνονται από τις αντιλαϊκές πολιτικές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και θα συνεχίσουν να οξύνονται από τις παρόμοιες πολιτικές της όποιας μελλοντικής μνημονιακής αστικής κυβέρνησης. Το νέο αντιλαϊκό πακέτο της «4ης αξιολόγησης» είναι προ των πυλών.

Επίσης προ των πυλών είναι τόσο η νέα διαδικασία «αξιολόγησης Γεροβασίλη» όσο και τα νέα μέτρα Ξανθού – Πολάκη για οργανισμούς νοσοκομείων, ιατρική εκπαίδευση, παραπέρα

ιδιωτικοποίηση - επιχειρηματοποίηση της δημόσιας περίθαλψης κλπ, κλπ ... Δεν έχουν πια όπως παλιότερα την πολυτέλεια για «στροφές» και «πιρουέτες» κάποιες κοινοβουλευτικές συνδικαλιστικές ηγεσίες έτοιμες ανά πάσα στιγμή να γράψουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που οι ίδιες έχουν προτείνει ή έχουν συμφωνήσει στο κίνημα μόνο και μόνο επειδή η ηγεσία του κόμματος μεταβάλλει τα «κονέ» της στο αστικό πολιτικό σκηνικό. Τα υβρεολόγια επιπέδου νηπιαγωγείου ενάντια στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στην ΛΑΕ δεν ενδιαφέρουν τους εργαζόμενους ούτε μπορούν να λειτουργήσουν ως παραβάν για να κρύψουν τέτοιου είδους πιρουέτες. Ας το καταλάβουν αν δεν το έχουν καταλάβει ακόμα.

**ΓΓ ΟΕΝΓΕ*

Μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Γ.Ν. Νίκαιας - Πειραιά & Δ.Α.

Πηγή: **prin.gr**